

EIKENHAKHOUT EN DE EEKSCHILLERS VAN GAASTERLAND

De Gaasterlandse bossen staan er vol mee: eikenbomen. Nu zijn deze bomen uitgegroeid tot grote bomen, maar ooit waren dit productiebossen met lage eiken (eikenhakhout). Dit type bos, dat in de 19e eeuw werd aangelegd, bestond uit aaneengesloten bospercelen (rabatten).

De eekschillers trokken, vaak met de hele familie, rond mei-juni de bossen in om het eek te oogsten. Vaak werd een gat in de grond gegraven om vanuit te kunnen werken: een zetstee. De eekschiller stond hier in tot aan de heupen, zodat de grond eromheen een werkblad vormde.

Elk rabat bevond zich in een ander stadium van groei en om de 10 tot 12 jaar werden deze eiken laag bij de grond afgezaag en geogost door bosarbeiders: de eekschillers.

Rondom de zetstee werden eikenstammetjes van ongeveer 75 cm verzameld. De eekschiller klopte vervolgens met een eekhamer (een klein bot bijltje) de schors los van de stammetjes. Het schors werd gedroogd om vervolgens verwerkt te kunnen worden. Het overgebleven hout werd verkocht als stookhout.

Een groot deel van het eikenhout werd door de eekschillers geogost vanwege bast van de eik. De gedroogde en vermalen eikenbast (eek) kon namelijk worden gebruikt om huiden te looien en om de levensduur van zeildoek en touw te verlengen.

Het eekschillen verloor zijn betekenis rond 1900 toen de chemische industrie een alternatief ging maken voor het looizuur uit eikenschors.

